

RUNDT OM DANMARK

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

»Kirkens historie er historien om mennesker«

Ældste Kent F. Richards, USA

Andenrådgiver i det europæiske områdepræsidentskab

»Næret af vidnesbyrd og tro kan fortidens lektier slå rod i jeres hjerte og blive en levende del af jer.«¹ Ældste M. Russell Ballard belærte os med disse få ord om den virkelige hensigt med at bevare og studere Kirkens historie – at lære om vore forfædres tro og villige forpligtelse. Gennem deres oplevelser og eksempler bliver vore egne vidnesbyrd styrket og vores hjerte er bedre egnet til vores personlige rejse gennem livet her på jorden. Snarere end at katalogisere begivenheder er det at studere Kirkens historie forståelsen af, hvordan disse begivenheder er tilknyttet de mennesker, som oplevede dem. Vi lærer meget hurtigt, at selvom de umiddelbare omgivelser og omstændigheder fra fortiden kan være en anden end vores situation, så er udfordringer, muligheder og trosprincipper præcis de samme.

Hver af os ser på den første generation af forfædre, der tilsluttede sig Kirken (og det kan være dig!) og fryder os i deres ydmyge tro og villighed til at ændre deres

liv og omhyggeligt fortsætte ned ad evangeliets sti – ofte med store personlige og familiemæssige ofre. Fortidens lektier bliver faktisk styrket i hver efterfølgende generation, når traditioner med trofast lydighed og tjeneste bliver lært og efterlevet. Vi kan alle lære fra de søde eksempler fra de mange tidlige hellige, men vi modtager den største kraft i vore egne forfædres eksempel – vores egen personlige kirke/familiehistorie. I virkeligheden kan vi ikke adskille vores kirkehistorie og vores familiehistorie. Når vi studerer navne, steder, begivenheder og vore forfædres liv, studerer vi virkelig Kirkens historie i den fineste form. Selv om de endnu ikke var medlemmer af Kirken, forberedte de trofast de efterfølgende generationer på at acceptere evangeliets sandhed, da lyset endelig skinnede for dem.

Når jeg har studeret mine direkte forfædres liv, er jeg blevet beriget og styrket i min egen tro gennem deres tro og standhaftighed. Deres ydmyge tjeneste omfattede mange store ofre

i forhold til komfort og bekvemmeligheder. De efterlod deres familie og børn i Herrens hænder og tog ud for at tjene – og nogle af de familiemedlemmer døde, så de aldrig igen kunne blive omfavnet her på jorden.

Et af de mest intense udtryk fra en forfader var fra min oldefar Willard Richards, da han talte med profeten Joseph Smith i fængslet i Carthage, nogle få minutter før pøblen tog profetens liv. Profeten havde stillet ham et spørgsmål, der testede hans hjerte og beslutsomhed.

**Ældste
Kent F. Richards**

Fra Willards egen dagbog med hans egen håndskrift (bemærk, at han henviser til sig selv som »doktor Richards«):

»Joseph sagde, at vi efter aftensmaden går ind [i sikkerhed i cellen]. Joseph sagde til doktor Richards: »Hvis vi går ind i fængslet, vil du gå med os?« Doktoren svarede: »Bror Joseph, du bad mig ikke om at drage over floden sammen med dig, du bad mig ikke komme til Carthage. Du bad mig ikke om at komme i fængsel med dig – og tror du, at jeg ville svigte dig nu? Men jeg vil sige dig, hvad jeg vil gøre – hvis du bliver dømt til at blive hængt for forræderi, vil jeg lade mig hænge i dit sted, så du kan slippe.«

Joseph [sagde], det kan du ikke. Doktoren sagde: *Det gør jeg.*²

»Det gør jeg.« »Det gør jeg.« Uanset prisen, selv mit eget liv om nødvendigt, »det gør jeg.«

Spørgsmålet kommer måske til os på en anden måde, selvom vi alle i virkeligheden møder det – »Gør du?« Giver du dit hjerte, opgiver bekvemmeligheder og lever for at tjene Herren Jesus Kristus og hans børn? Vil du give alt?

Må vores svar være: »Det gør jeg.« Må vores liv være »Kirkens historie« for dem, som kommer efter os. ■

NOTER

1. Ældste M. Russell Ballard, *Liahona*, maj 2009.
2. Willard Richards personlige dagbog, forfatterens eksemplar.

Efterlysning

Finn Lykkegaard, redaktør

Specielt til børn

Liahona har brug for børns bidrag til siderne *For Børn*. Børn i alderen 3 til 12 år kan indsende tegninger, fotografier, vidnesbyrd og oplevelser. Tegninger kan være af deres hjem, familier, verden omkring dem, templer, beretninger fra skriften – næsten ethvert emne. MEN – vær venlig ikke at indsende tegninger af Frelseren.

Medtag venligst børnenes navn, alder, køn samt navn på menighed og stav.

Der skal også medsendes forældrenes tilladelse til at anvende materialet (tilladelsen kan sendes som e-mail).

Indsendelse kan ske på ens eget sprog og kan gøres online på liahona.lds.org eller på e-mail på liahona@ldschurch.org, hvor der skrives »Our Page« i emnelinjen; eller sendes med almindelig post til:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0024,
USA.

Eventuelle tvivlsspørgsmål kan retten til *Liahonas* danske redaktør Finn Lykkegaard enten telefonisk på 22165460 eller pr. e-mail på lykkegaard@mormon.dk. ■

Forårets stavskonference 2013 i Aarhus Stav.

Bror Knud B. Andersen, Fredericia Menighed

Smuk indledning

Søndag d. 3. marts var en dejlig solfyldt forårsdag.

Stavspræsidenten havde bedt om, at medlemmerne fra menigheder og grene i Aalborg, Randers, Aarhus, Silkeborg, Horsens og Fredericia ville tage turen til kirkebygningen i Aarhus. I de øvrige 7 menigheder og grene i staven var der arrangeret internettransmission fra mødet i Aarhus.

Stavspræsident Kurt K. Frederiksen præsiderede ved mødet.

Musikken ved mødet blev på fortrinlig måde udført af et kor fra Aalborg Menighed med søster Lis Steffensen som dirigent og bror Jimmy Klitgaard som pianist.

Stavspræsidenten ledede mødet og bekendtgjorde, at den næste og sidste stavskonference i år vil blive afholdt i dagene d. 8.-9. juni som satellittransmission sammen med andre stave.

Tjeneste

Første taler var søster Lone Kreiberg, Unge Pigers præsident, der talte over emnet »Tjeneste«, og nævnte, at tjeneste kan sprede sig som ringe på vandet. Alle føler lige stor løn, når vi arbejder i Herrens tjeneste. Tjeneste har mange ansigter, og de unge er gode eksempler for os i seminar og med at tage til templet.

Templet

Præsident Johan Koch, 1. rådgiver i tempelpræsidentskabet, der var næste taler, fortalte om sine oplevelser på mission i templerne i Stockholm og Freiberg. Han havde bl.a. mødt trofaste medlemmer fra Novosibirsk, der rejste i en hel uge for at komme til templet. Der kom også søskende fra

Bulgarien. Russiske medlemmer måtte ofte regne med kun at komme til templet én gang i deres liv.

Missionering

Missionspræsident Shawn Sederholm talte derefter og udtrykte sin store kærlighed til det danske folk og nævnte, at to af hans danske tipoldeforældre var blevet døbt i 1852.

Efter at alderen for at tjene som missionær er blevet nedsat, vil der komme 30 flere missionærer til Danmark og heraf vil halvdelen være søstre. Det er spændende og giver os udfordringer.

Styrk dine søskende

Søster Marlene Olsen fra Aalborg var næste taler, og hendes emne var Hjælpeforeningens motto: »Styrk dine søstre«. I Hjælpeforeningen kan man finde vej gennem livets storme, når besøgsletterne kommer hver måned med støtte.

Vidnesbyrd

Vi hørte derefter en tale af søster Maria Frederiksen fra Odense, der erklærede, at hendes vidnesbyrd er hendes bedste grundpille. Hun udtrykte taknemmelighed for sin missionskaldelse;

hvor hun skal tjene i Alperne og på tysk!

Trøst

Derefter lyttede vi til et vidnesbyrd fra præsident Michael Jakobsen, 2. rådgiver i stavspræsidentskabet, der udtrykte sin tro på livet efter døden. I sit daglige liv får han af og til mulighed for at udtrykke trøst. Det styrker os at bære vidnesbyrd.

Formål med livet

Den sidste taler var stavspræsident Kurt K. Frederiksen, der udtrykte tak til alle, der har tjent i forbindelse med konferencen. Vi er her på jorden med et formål.

Det er Gud, der sætter betingelserne for de pagter, vi indgår med ham. Herrens folk er et pagtsfolk.

Lever vi op til vore pagter? Både dåbspagten, præstedømmets pagt og tempelpagterne?

Helligånden hjælper os til at forstå og at holde vore pagter.

Velsignelser opnås gennem præstedømmets ed og pagt, når vi er trofaste og højner vore kald, og vi kan blive helliggjort ved ånden. Vi kan hver især få vore egne vidnesbyrd om betydningen af at indgå pagter med Gud. ■

**Konference-
deltagere**

JØRN HOLM BENDTSEN, ÅRHUS STAV

Flyveturen – en anderledes aktivitet

Finn Lykkegaard, redaktør

Flyveturen

Fredag – lørdag den 8. og 9. marts 2013 afholdt Københavns Stav en aktivitet, der med års mellemrum tidligere har været afholdt – hovedsagelig for um, up og uv'er.

Forberedelserne

Bag aktiviteten stod stavens aktivitetskomite. Forberedelserne til Flyveturen havde været i gang i månedsvi under myndig ledelse af medlem af aktivitetskomiteen, Henrik Bryde. At nævne alle de involverede i de mange komiteer samt de, der deltog i afviklingen, ville føre for vidt. Lad mig derfor nævne,

at listen over medvirkende på den ene eller anden måde tæller mellem 35 og 40 navne.

Der blev tegnet flyvemaskine, lagt planer for lys og lyd, forberedt tryksager, catering, opbygelse af riger og meget andet. Mange medlemmer var i gang lang tid før og mange i ganske mange timer.

Søskende skulle i forvejen tilmelde sig, booke plads og indbetale et beskedent beløb for »flymaden«. Alt dette skulle ske på »SDH Airlines« hjemmeside.

Lufthavnen og flyveturen

Når passagererne ankom til Terminal 4 (Maglegårds Alle)

Travlhed ved check-in

Passagererne – før de styrtede

skulle de gennem check-in, hvor boardingpas blev udleveret, videre gennem security og til en lounge, før de kunne finde deres pladser i flyvemaskinen, der var bygget i GUF-salen.

Undervejs blev de budt velkommen, fik serveret flymad og så film, inden der pludselig blev tekniske problemer, der endte med, at flyet forulykkede.

Derpå blev alt mørkt, og passagerne blev mødt af tre engle, der skulle ledsage dem på en rejse, hvor evighedens muligheder ville blive præsenteret.

Der var i alt 3 afgang, hvoraf den sidste hovedsagelig var forbeholdt de unge og deres ledere.

Rigerne

Turen rundt til de 4 riger – de tre plus Det yderste mørke

– foregik ved at holde hinanden og en engel i hånden. De blev præsenteret for et tableau i hvert rige med musik spændende fra Dr. Doom over Wagner og Beethoven til Tabernakelkoret og Susanne Perkins på orgel samt lys gående fra dybt rødt over gråligt/gult til skinnende hvidt samt mennesker/ånder, der gik fra fortvivlet klagende til jublende glæde.

I hvert rige sluttede en »ledende engel« med at redegøre for forholdene og »indbyggerne« i riget.

Det celestiale

Turen sluttede – ikke overraskende – i det celestiale rige – det mest ønskværdige af stederne, hvor man mødte ægtepar og generationer af familie, alle skuende på et 4 meter højt tempel. Musikken gled over i en smuk

version af »Gud vær med dig« inden lederengelen afsluttede præsentationen mundende ud i, at det ikke var for sent, men at valget var den enkeltes. Han bar derefter sit vidnesbyrd og opfordrede så passagerne til – hvis de ønskede det – at bære deres vidnesbyrd, hvilket ved hvert enkelt »afgang« et passende antal benyttede sig af.

Åndeligt berørte

I alt godt 300 passagerer oplevede turen, og som man lyttede til de forskellige vidnesbyrd var det tydeligt, at oplevelsen for mange betød, at deres ånd var blevet rørt. Man havde fornyet sit perspektiv på frelsesplanen.

Det var en ikke alene spændende, men også opbyggende oplevelse at deltage. ■

Familiekanalen – et moderne eventyr

Finn Lykkegaard, redaktør Lidt nostalgi

Inden jeg kommer til selve eventyret, synes jeg – måske på grund af min alder – at lidt nostalgi er på plads. Jeg voksede op med radioen – med 1 program, ingen TV.

Efter nogle spæde begyndelser begyndte TV at sende til hele landet i 1960 – med 22 sendetimer.

Siden er det gået slag i slag, således der i dag findes over 110 stationer.

En ide ser dagens lys

Den første spire til det moderne eventyr – Familiekanalen – opstod omkring 2001/2002, hvor et mindre aktivt medlem af Krken, Jørgen Viggo (kaldt Max) Gram fra Esbjerg, der var ejer af en den private tv-station, TV-Glad, rettede henvendelse og foreslog en kirke tv-station. Herefter gik bror Jan Rohde Pedersen i gang med at undersøge mulighederne.

På det tidspunkt kom en ung dansk missionær til Esbjerg, Lasse Ilskov. Ældste Ilskov deltog i en del af de møder, hvor en tv-station blev drøftet. Resultatet af drøftelserne blev, at medlemmerne ikke ville gå ind i det, da man hverken havde penge, udstyr eller erfaring.

En tilskyndelse følges

Efter ca. halvandet år ringede Max Gram atter til Jan Rohde Pedersen. og meddelte, at man var velkommen til i indledningsfasen at bruge hans udstyr m.v.

Jan Rohde Pedersen følte meget tydeligt Ånden i denne opfordring. En arbejdsgruppe bestående af bror Torben Jensen, bror Lars Nielsen, søster Susanne Henriksen og bror Jan Rohde Pedersen blev organiseret. Arbejdsgruppen blev enige om at

ringe til den nyligt afløste missionær Lasse Ilskov for at tilbyde ham posten som daglig leder.

En fremtid ændres

Lasse Ilskov, som nu havde været hjemme i blot 2 måneder, havde planer om at påbegynde en uddannelse i Århus, da han blev han ringet op. Anmodning medførte alvorlige overvejelser og mange bønner som førte til, at han følte, at han skulle sige ja.

I oktober 2003 gik han i praktik hos TV Glad. Her lærte Lasse at lave tv, og i januar 2004 tiltrådte han som daglig leder.

En stor dag

Mandag d. 21. juni 2004 blev offentligheden inviteret til fejring og åbning af kommunens nye lokale tv-station under titlen »Familiekanalen«. Den nye bestyrelsesformand Jan Rohde Pedersen og kulturudvalgsformand Knud Jager Andersen holdt taler, hvorefter Torben Jensen præsenterede stationens organisation og Lasse Ilskov, som kanalens daglige leder.

Formålsparagraf, hensigtserklæring og programvinduer

Familiekanalen blev for offentligheden præsenteret med såvel en formålsparagraf som hensigtserklæring og programvindue. I formålsparagraffen hedder det bl.a.:

Foreningens formål er at drive lokal-tv i Esbjerg baseret på almene religiøse værdier, hvor familien ses som samfundets omdrejningspunkt.

I hensigtserklæringen siges det, at Familiekanalen er en tv-station bestående af medlemmer fra Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, som ser behovet for at styrke familien som afgørende for fremtiden

Programvinduet indeholdt flg.: Børnetimen, Vi Unge, Ægteskabet, Kunst og Kultur og Religionstimen.

LASSEILSKOV

Stationens udvikling

Lasse Ilskov

De første udsendelser blev sendt torsdag den 5. april 2004, hvor man kun sendte til Esbjerg. I 2006 udvidede kanalen til at sende i omkringliggende byer og i 2009 i hele region Syd. Fra 1. januar 2012 fik man yderligere 6 områder med, således det nu kun er i TV Lorry's område, der ikke sendes.

Oprindeligt blev kanalen ledet af den daglige ledelse og bestyrelsen, men i 2008 ændrede kanalen ledelseskarakter, idet den gik fra at være en forening til at blive ejet og produceret af Pixio Studios, der er en tv- og videoproduktionsvirksomhed. Bag Pixio står et aps, bestående af Lasse og Jeppe Ilskov samt deres forældre.

Hvad man kan se i dag

Kanalens synspunkt er, at et godt og stabilt samfund bygges op nedefra og op med familien som omdrejningspunkt.

Kanalen spænder nu vidt med områder som f.eks. familien, sundhed og helbred, religion, politik, sport, velgørenhed og uddannelse m.fl., ligesom deltagerne i programmerne kommer fra stort set alle samfundslag, religioner, hverv og geografiske områder.

Sendetiden er typisk torsdag og fredag eftermiddag, og nogle programmer er landsdækkende, andre lokale.

Er man ude af stand til at se med på udsendelsestidspunktet, kan man længe efter nå at se programmerne på nettet ved at gå til »Familiekanalen.TV«.

Prøv at bruge lidt tid på at se denne kanal, der virkelig arbejder på at sætte familien i højsædet. ■

Mit yndlingskriftsted

Mikkel, 12 år, Odense 1. Menighed

Første Nefi 7, vers 8:

Og se, jeg, Nefi, der var bedrøvet over deres hjertes hårdhed, jeg talte derfor til dem og sagde, ja, til Laman og til Lemuel: Se, I er mine ældre brødre, og hvordan kan det være, at I er så hårde i hjertet og så forblindede i sindet, at I har nødig, at jeg, jeres yngre bror, skal tale til jer, ja, og være et eksempel for jer?

Første Nefi 7, vers 20 og 21:

Og det skete, at de var sorgfulde på grund af deres ugedelighed, således at de bøjede sig ned for mig og bønfuldt mig om at tilgive dem for det, som de havde gjort imod mig. Og det skete, at jeg uforbeholdent

tilgav dem alt, hvad de havde gjort, og jeg formanede dem til, at de skulle bede til Herren deres Gud om tilgivelse. Og det skete, at de gjorde det. Og efter at de havde bedt til Herren, begav vi os igen på vor rejse mod vor fars telt.

Vælg det rette

Det er ikke ét skriftsted, men flere, jeg har valgt. Jeg valgte lige præcis disse skriftsteder, fordi det inspirerer mig til ikke at blive sur eller irriteret, når jeg bliver irettesat. Nogle gange kan vi have en tendens til at se så dybt til vores egne ting, at vi glemmer at se op og vælge det rette og træffe de rette beslutninger. ■

Omkring vores mission

Kirsten og Per Meilsøe, Gladsaxe 2. Menighed

Fra vores missionærdagbog

d. 10. nov. 2002: (et år før vi tog af sted)

»I dag kaldte biskop Paulsen os til en fuldtidsmission. Selvom vi havde talt om det, og det altid har været vores plan, så følte det alligevel lidt underligt: Er vi virkelig allerede så gamle? Samtidig opstod der en masse spørgsmål, vi skulle træffe beslutninger om: Hvor længe skal vi være på mission?

Vil vi gerne til udlandet? Skal vi sælge vores hus eller leje det ud? Har vi økonomi til en mission? Der var mange ting, men selvfølgelig vidste vi, det hele ville ordne sig, når det er Herrens vilje, vi skal af sted. Tænk hvis man kunne se et år ud i fremtiden.«

Missionen begynder

Nøjagtig et år efter vi skrev dette, nemlig d. 17. nov. 2003, pakkede vi vores bil og kørte til Nykøbing Falster, hvor vi skulle begynde vores mission.

Vi havde en rigtig god tid der, hvor vi fik mange venner og lærte rigtig mange dejlige mennesker at kende, både medlemmer og undersøgere. Vi kan se i dagbogen, at allerede d. 20. nov. havde vi vores første rigtige undervisning af Maria, hvor vi skrev: »Det er en fantastisk oplevelse at være missionær, ordene bliver lagt i munden på os, når vi underviser. Pludselig er det ikke spor svært at fortælle vildt fremmede folk på gaden, at vi kommer fra Jesu Kristi kirke, og spørge, om de vil høre noget om evangeliet. At blive indsat som missionær gjorde en forskel, som vi ikke var klar over eksisterede. Vi oplevede mange glade stunder i denne lille gren, bl.a. blev Maria døbt d. 27. nov. 2003.«

Rigtige missionærer

Naturligvis prøvede vi også at være rigtige missionærer »med sten i skoene«, som vores missionærbørn altid kaldte det; det vil sige regn, blæst

FAMILIEFOTO

Mikkel

PER MEILSØ

Per og Kirsten Meilsø

og døre, der bliver smækket i, selvom vi havde en aftale og havde forberedt os grundigt, måske var vandret gennem hele byen og var både våde og kolde, men sådanne oplevelser blev langt opvejet af de storslåede øjeblikke, hvor vi fik lov at dele vores vidnesbyrd og lede nogle af Guds børn ind på den vej, der fører tilbage til Ham.

Templet – og Bornholm

Midt i vores missionærtid havde vi nogle meget specielle uger i maj måned 2004, hvor templet i København havde åbent hus, og hvor vi blev kaldt til København for at arbejde i det store telt i tempelhaven.

Den sidste del af vores mission arbejdede vi på Bornholm. Det var en pragtfuld tid med helt nye udfordringer. Fra den første uge her blev vi bedt om at lave en times radioudsendelse hver fredag på en lokal radio: »Bornholms stemme.« Det var spændende, det havde vi aldrig prøvet før, men det lykkedes åbenbart godt, for vi fik meget ros. Bl.a. blev en af vores udsendelser i dec. 2004 genudsendt fire gange.

Vi havde så mange dejlige undersøgere på Bornholm. Vi var efterhånden blevet rutineret i både at kontakte og undervise. Vi lærte at stå på byens torv og få de fleste i tale, der kom forbi, ja, selv det at »banke på døre« blev vi helt gode til!

At styrke hinanden

Noget vi nød rigtig meget gennem vores tid på Bornholm var først og fremmest de dejlige trofaste

medlemmer, men især vores samvær med to unge ældster, som vi boede i hus sammen med, viste sig at blive meget værdifuldt. Hver aften, efter en lang dag i missionsmarken, samledes vi i vores lille lejlighed (28 m²) og delte dagens oplevelser med hinanden. Vi glædede os over hinandens succes og trøstede hinanden, når det var påkrævet. Det blev det bedste venskab, man kunne ønske sig.

Minder, vidnesbyrd og glæde

Vi har så mange dejlige minder og venner fra vores mission. Man tror man skal ud og »give« som missionær, men sagen er, at man får så meget til gengæld, så man vender hjem fyldt med vidnesbyrd og stor glæde. ■

Per og Kirsten med ældsterne

PER MEILSØ

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr. før artiklen

trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-650 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotos afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard
E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■